

0075-13560

78833/

รูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร
การบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

(Models for instilling business ethics in undergraduate business students:

A case study in Payap University – Assumption University)

สมบูรณ์ ปัญญาคม

สายสุนีย์ ชะเอม

รายงานการวิจัย ฉบับที่ 174

พ.ศ. 2544

มหาวิทยาลัยพายัพ

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษารูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรการบริหารธุรกิจ ตรีศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยพายัพที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้ และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยพายัพที่ช่วยเหลือแนะข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณไว้ในที่นี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ศิริเกียรติ รัชชานันติ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้สละเวลาอันมีค่ากรุณาเป็นผู้อภิปรายและให้คำแนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ทำให้การศึกษามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ จอมภักดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ มนัส กัมพูกุล คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ที่รับเป็นผู้อ่านงานวิจัยครั้งนี้ และได้กรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องส่งผลให้ผลงานวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระ บุรีคำ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ ที่ให้คำแนะนำปรึกษาอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งรับเป็นผู้อ่าน ตรวจสอบแก้ไขงานวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ในการวิจัยภาคสนามผู้วิจัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากอาจารย์ Cham Mayot มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และคณะในภาควิชา Business and Professional Ethics ทั้งช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจริยธรรมธุรกิจทั้งสองสถาบันที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

ภาควิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่

ISBN : 974-671-042-7

ประเทศ : ไทย

หมายเลขงานวิจัย : 170

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) : การศึกษารูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี

หลักสูตรการบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ชื่อเรื่อง (ภาษาอังกฤษ) : (Models for instilling business ethics in undergraduate business students:

Case study in Payap University -- Assumption University)

ผู้เขียน : นายสมบุญ ปัญญาคม และนางสายสุนีย์ ชะเอม

หน่วยงาน : ภาควิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ

ประเภทเอกสาร : รายงานการวิจัย

รายละเอียดของงานพิมพ์ : รายงานการวิจัยขนาด 175 หน้า

วันที่พิมพ์ : กรกฎาคม 2544

หน่วยงานที่ให้ทุน : มหาวิทยาลัยพายัพ ปีการศึกษา 2542

คำหลัก : รูปแบบการปลูกฝัง การปลูกฝังแบบเป็นทางการ การปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการ การปลูกฝังแบบบูรณาการ ความรู้ ทักษะ

บทคัดย่อ

การศึกษารูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรการบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเนื้อหาวิชาจริยธรรมธุรกิจ กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล การกำหนดเครื่องชี้วัดความสำเร็จ ความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรการบริหารธุรกิจ ใน มหาวิทยาลัยพายัพ และ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญโดยศึกษาจากเอกสาร (Documentary Study) และเก็บรวบรวมข้อมูลจากสนาม (Field Survey) ตามแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาการบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาจริยธรรมธุรกิจภาคเรียนที่ 1 จำนวน 294 คนโดยใช้ตัวแทนเก็บรวบรวม และเก็บรวบรวมด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (version 10) เพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติการถดถอย (Regression) และทดสอบสมมติฐาน ด้วยค่า t-test ที่นัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. การปลูกฝังจริยธรรมแบบบูรณาการ ทั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเห็นว่าเป็นรูปแบบการปลูกฝังที่ดีที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับ การปลูกฝังแบบทางการและการปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการ การปลูกฝังโดยรูปแบบนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้รับความรู้ ทักษะคติ และเสริมสร้างทักษะอุปนิสัยที่ดีทั้งด้านเนื้อหาวิชา กระบวนการการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการกำหนดเครื่องชี้วัดความสำเร็จของการเรียนการสอนด้วยค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับผลลัพธ์ค่าเฉลี่ยจากความคิดเห็นดังกล่าว พบว่าการกำหนดเนื้อหาวิชานักศึกษาทั้งสองสถาบันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาทั้งสองสถาบันมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าการปลูกฝังแบบบูรณาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานั้นจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับความรู้ ทักษะคติ และเสริมสร้างทักษะที่ดี และถูกต้อง ส่วนด้านกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และการกำหนดเครื่องชี้วัดผลสำเร็จ ยกเว้นผลลัพธ์ด้านทักษะในการวัดผลประเมินผลนั้น นักศึกษาทั้งสองสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาการ แม้ว่านักศึกษาทั้งสองสถาบันจะเห็นว่าเป็นรูปแบบการปลูกฝังที่ดีที่สุด แต่ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้มีความเห็นแตกต่างกัน

2. การปลูกฝังที่มีประสิทธิภาพรองลงมาคือ การปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการ โดยที่นักศึกษาทั้งสองสถาบันเห็นว่าการปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการจะส่งผลต่อการได้รับความรู้ รับทักษะคติที่ดี และเสริมสร้างทักษะที่ดีให้กับนักศึกษาทั้งสองสถาบันรองลงมาจากการปลูกฝังแบบบูรณาการ ด้วยค่าเฉลี่ยค่อนข้างสูง และความคิดเห็นส่วนใหญ่ของนักศึกษาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การปลูกฝังที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างต่ำ จากทั้งสามรูปแบบตามความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพและนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญก็คือ การปลูกฝังแบบเป็นทางการ รูปแบบการปลูกฝังประเภทนี้นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยโดยเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญด้วยค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำและความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองสถาบันนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การปลูกฝังแบบบูรณาการพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ของสมาชิกเป็นบวกมากที่สุด แสดงว่าการปลูกฝังแบบบูรณาการมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน หมายความว่าถ้าผู้สอนให้ความสำคัญกับการปลูกฝังในรูปแบบดังกล่าวมากเท่าใดจะทำให้ นักศึกษาการบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยพายัพ และนักศึกษการบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจะได้รับความรู้ มีทัศนคติที่ดี และเสริมสร้างอุปนิสัยและทักษะจากเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล

และการกำหนดเครื่องชี้วัดความสำเร็จของการเรียนการสอนมากขึ้นเท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. การปลูกฝังที่มีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ของสมาชิกเป็นบวกรองลงคือ การปลูกฝังแบบเป็นทางการแสดงว่าการปลูกฝังแบบเป็นทางการมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ทั้งสามด้านในทิศทางเดียวกัน หมายความว่าถ้าผู้สอนให้ความสำคัญกับการปลูกฝังแบบเป็นทางการมากเท่าใดจะทำให้ นักศึกษาทั้งสองสถาบันได้รับความรู้ ทัศนคติที่ดี และเสริมสร้างทักษะที่ดีให้กับนักศึกษามากขึ้นเท่านั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การปลูกฝังที่มีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ของสมาชิกน้อยคือ การปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการ แสดงว่าการปลูกฝังแบบไม่เป็นทางการมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ด้านความรู้ ทัศนคติที่ดี และเสริมสร้างทักษะที่ดีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับ การปลูกฝังแบบบูรณาการ และแบบเป็นทางการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

PAYAP UNIVERSITY

ISBN: 974-671-042-7

Country : Thailand

Research Report Number : 170

Name (Thai) : การศึกษารูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี

หลักสูตรการบริหารธุรกิจ กรณีศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ-มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

Name (English) : (Models for instilling business ethics in undergraduate business students:

Case study in Payap University – Assumption University)

Author : Mr. Somboon Panyakom and Mrs. Saisunee Cha-ern

Organization : Department of Human Resource Management, Faculty of Business Administration,
Payap University

Document type : Research report

Pages : 175

Date printed : July ,2001

Original language : Thai

Funding organization : Payap University, educational year budget 1999

Key words : Instilling, Formal instilling, Informal instilling, integrated instilling, Knowledge, Attitude,
Skills

Abstract

A study of models for instilling business ethics in undergraduate business students: A case study in Payap University – Assumption University is to compare the content, process, assessment and indicators of instilling business ethics in undergraduate business students at both universities to bring together a new effective model of business ethics to teach undergraduate business students at Payap University. The study was comprised of documentary studies and field surveys from questionnaires. The sample populations were undergraduate business students who registered in the first semester of 2000, a total number of 294 students. The data was collected by a researcher and one field assistant. The data was analyzed by SPSS for Windows (version 10) for Percentage, Means, Standard of Deviation, A multiple regression and statistic test (t-test) significant .05

Research Results:

1. The study shows that the integrated instilling is proven by the two universities as the best model when compares to formal and informal models. It means that using integrated model in content, process, assessment and indicators to instill business ethics in business students will help them acquire knowledge, attitudes and skills. The model shows a high score in both universities significant at level .05. It means that designing the content, process, assessment and indicators through integrated model business students will acquire knowledge, attitudes and skills significantly.

2. The second effective model is informal. It is appears that both universities' business students agree that using informal model to instill business ethics will help the student acquire knowledge, attitudes and skills with an average mean significant at level .05

3. The low effective model is the formal model. It came to the last model. It shows that by using a formal model in content, process, assessment and indicators to instill business ethics will bring the least effective outcome of acquiring knowledge, attitudes and skills for business students especially Assumption Business students with a significant difference at level.05

4. The study consistently shows the coefficient of dependent variables and independent variables that there are high plus coefficient elements of integrated instilling model when compared to the other two models. It means that using the more integrated model in the content, process, assessment and indicators of instilling business ethics students will significantly help student to acquire knowledge, attitudes and skills with a significant at level .05.

5. The model that comes to the second model shows the relationship coefficient of average score being the informal model. It means that using an informal model will be the second most effective method for instilling business ethics, which shows the positive relationship between dependents and independents variable significant at level .05.

6. The low coefficient of the three models obviously emphasizes formal instilling. It shows that this model is the least effective with less elements of the relationship between dependents and independents variable of instilling business ethics. It appears that this model should be put in last as a tool in the content, process, assessment and indicator of instilling business ethics with significantly low relationship significant at level .05 which means the more this model is used the less the student will acquire knowledge, attitudes and skills.

สารบัญ

หน้า	
กิตติกรรมประกาศ	(ก)
บทคัดย่อ	(ข)
สารบัญตาราง	(ฅ)
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	4
1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.4 ขอบเขตการศึกษา	4
1.5 คำนิยามศัพท์	5
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาวิจัย	
2.1 หนังสือและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ	6
2.2 หนังสือและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	9
3. ระเบียบวิธีวิจัย	11
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	11
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	12
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	14
3.5 สถิติที่ใช้ในการศึกษา	14
4. ผลการศึกษา	16
4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	16
4.2 เนื้อหาวิชา	20

4.3 กระบวนการการเรียนการสอน	37
4.4 การประเมินผล	54
4.5 การกำหนดเครื่องชี้วัดความสำเร็จ	65
5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจกับผลลัพธ์ที่เกิดจากการปลูกฝังแต่ละรูปแบบ	81
6. สรุปและข้อเสนอแนะ	135
6.1 สรุปผลการศึกษา	135
6.2 ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม	139
ภาคผนวก	141

PAYAP UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	16
4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกรณับถือศาสนา	17
4.3 ศาสนาที่ครอบครัวยุตอบแบบสอบถามนับถือ	17
4.4 ชั้นปีที่ผู้ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่	18
4.5 สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด	19
4.6 สถานภาพของวิชา	19
4.7 รูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจทั้งสามรูปแบบกับผลลัพธ์ด้านความรู้ ทักษะ และ ทัศนคติ จากเนื้อหา ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	20
4.8 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบเป็นทางการ ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	24
4.9 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบไม่เป็นทางการ ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	28
4.10 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาการ ด้านความรู้ ทักษะ และ ทัศนคติระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	34
4.11 รูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจในกระบวนการการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจ กับผลลัพธ์ด้าน ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ และทัศนคติ ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ -นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	38
4.12 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบเป็นทางการในกระบวนการ การเรียนการสอน ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	41
4.13 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบไม่เป็นทางการในกระบวนการ การเรียนการสอน ด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	45
4.14 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาการในกระบวนการ การเรียนการสอนด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ - นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	51

4.15 รูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจต่างๆ กับผลลัพธ์ที่เกิดจากการประเมินผลใน ด้านความรู้ ทักษะ และทักษะ ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	55
4.16 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบเป็นทางการในการประเมินผล การเรียนการสอน ด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	57
4.17 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบไม่เป็นทางการในการประเมินผล การเรียนการสอนด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	60
4.18 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาการในการประเมินผล การเรียนการสอนด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	63
4.19 รูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจต่างๆ กับผลลัพธ์ที่เกิดจากการกำหนดเครื่องชี้วัด ใน ด้านความรู้ ทักษะ และทักษะ ระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	65
4.20 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบเป็นทางการในการกำหนดเครื่องชี้วัด ความสำเร็จด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	68
4.21 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบไม่เป็นทางการในการกำหนดเครื่อง ชี้วัดความสำเร็จด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	72
4.22 รายละเอียดผลลัพธ์จากการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจแบบบูรณาการในการกำหนดเครื่อง ชี้วัดความสำเร็จด้านความรู้ ทักษะ และทักษะระหว่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ – นักศึกษามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	75
4.23 สรุปลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกันของรูปแบบการปลูกฝังต่างๆ	77
4.24 ภาพรวมผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจต่างๆ	80
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจทั้งสามรูปแบบเกี่ยวกับเนื้อหา กับ ผลลัพธ์ด้านความรู้ ทักษะ และทักษะ	86
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจทั้งสามรูปแบบกับผลลัพธ์ด้าน ความรู้ ทักษะ และทักษะจากการปลูกฝังในกระบวนการการเรียนการสอน	104
5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจทั้งสามรูปแบบกับผลลัพธ์ด้าน ความรู้ ทักษะ และทักษะที่ได้จาก การปลูกฝังจริยธรรมในการประเมินผล	117

5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปลูกฝังจริยธรรมธุรกิจทั้งสามรูปแบบกับผลลัพธ์ด้าน
ความรู้ ทักษะ และทักษะที่ได้จากเรื่อกำหนดเครื่องชี้วัดความสำเร็จ

PAYAP UNIVERSITY